रायार्य (von रायन्) adj. im Arme besindlich: यहमैं राषायर्भमंत्री-या बाकुभ्यां वि वेहामि ते RV. 10,163,2.

देशिय n. nom. abstr. von दीप Fehler, Mangel Sin. D. 3,10.

दार्जेन n. Vorderarm, der untere Theil des Vordersusses bei Thieren (nach Sas. und Andern); Arm überb.: ग्रंसी दाषणी बाह्र Av. 9,7,7. 10,9,19. श्येनमस्य वतः कृण्तात्प्रशसा बाह्य शला दे।पणो कश्यपेवासा Ант. Вв. 2,6. देश्वाम् gen. sg. ÇAT. Вв. 3,8.2,17. fgg. जयाक् देश्वा भूभा-TH Raga-Tab. 4,481. दान्ति 6,368. दान्ताम् 161. Ueberall nur vor vocalisch anlautenden Casusendungen. Nach den indischen Grammatikern erscheint देशिन् in allen Casus mit Ausnahme des nom. aller Zahlen und des acc. sg. und du. P. 6,1,63. Vor. 3,39. 151. Das Wort gilt für ein masc. und dem zu Folge wird ein acc. pl. दाञ्चम् gebildet; die Form ैद्राघणी kennt auch der Schol. zu P. — Vgl. देास्.

द्रापभेद (1. दाष + भेद) m. eine Modification der Krankheiten der Säfte: समाद्य दे।पभेदान्मणान्भिन्नान्प्रयोजयेत् Suça. 1,144, 7. 2,348, 4. 361, 2. fgg. द्रापल (von 1. द्राप) adj. f. म्रा von sehlerhaster Beschassenheit, verdorben Suça. 1,173, 18. 19. 177, 16. 羽南 2,52, 12. 羽南 1,172,5.

दापवत् (wie eben) adj. 1) einen Fehler. — einen Mangel, — ein Gebrechen habend, fehlerhaft, manyelhaft: जान्या M. 8,224. 9,73. प्राथ Schol. zu Gain. 1,5. प्रज्ञा MBH. 12,8037. योगाविभाग Kaij. zu P. 7,2,77. 7s. - 2) eines Vergehens schuldig MBa. 13, 57. - 3) mit einem Vergehen -, mit einer Schuld verknüpft, sündhaft: म्रकतं च कतात्वेत्राहै।-रजाविकमेव च । व्हिर्एयं धान्यमञ्चं च पूर्वं पूर्वमेदापवत् ॥ М. 10,114. — 4) nachtheilig, schädlich R. 5,90,26.

दे। यम n. = दे। या Abend, Dunkel: उपनी दे। प्रमंश AV. 16, 4, 6. दीपक्र (1. दीप + क्र) adj. = दीपन्न Suça. 2,226,21. 227, 18.

1. द्वापा f. Abend, Nacht und द्वापा adv. am Abend, in der Nacht s. u. 2. दोप.

2. दापा f. = दापन् Arm Med. sh. 15.

दोपाका (1. दोषा + 1. कार) m. der Mond (Nachtmacher) Çatr. 10, 187. GJOTIST. IM ÇKDR.

द्रापाल्लाशी (1. दापा adv. + ल्लाश) f. eine best. Pflanze (am Abend hinwelkend), = वनवर्वारका Rágan. im ÇKDs.

देश्यात्तर (1. देश्य 🛨 म्रतर) m. Beschuldigung, Vorwürfe: निमस्मान्स-य्बद्दीषात्तरेण तिण्य Çâs. 69, 15.

राषात्रन und राषात्रन (von 1. राषा adv.) adj. f. र्ड abendlich, nächtlich P. 4,3,23. RAGH. 13,76.

देशपातिलक (1. देश्या + ति°) m. Lampe Trik. 2,6,42.

देशपाभूत (1. देशपा adv. + भूत) adj. zur Nacht geworden: ग्रक्: РАТ. zu P. 7,4. 32; vgl. Uggval. zu Unadis. 4, 174.

द्रापामन्य (1. दाषा adv. + म°) adj. für die Nacht sich haltend oder viell. für die Nacht angesehen: म्रङ्: P. 6,3,66, Sch. — Vgl. दिवामन्य-रोषावस्त्र (1. देापा + वं) nom. ag. nur im voc. von Agni gesagt: Dunkelausheller oder am Abend leuchtend RV. 1,1,7. 4,4,9. 7,13,15.

द्राषास्य (1. देश्या + श्रास्य Mund?) m. Lampe Çabdak. im ÇKDa. दाचिक (von 1. दाप) m. Krankheit Çabdak. im ÇKDa. Nach Wils. auch

adj. fehlerhaft, mangelhaft.

रार्षिन् (von 1. द्वष्) adj. P. 3,2,142. unrein —, befleckt werdend: र्-

जो ऽग्निरश्चा गाै: u. s. w. डुष्टसंगार्ट्सिपा: Miak. P. 35,21. देषिकरूप् (1. दाष - एक + रूप्) adj. nur Fehler sehend AK. 3.1,46. Н. 380.

द्राष्ट्रमत् (von दास्) adj. mit Armen versehen Vop. 7,27.

होस् Unidois. 2, 69. m. n. 1) = होधन् AK. 2. 6, 2, 31. H. 389. nom. acc. sg. दास् Çat. Br. 10,2,6,14.11,5,2,2.6. Ragh. 15,23. du. दार्घा Kauç. 45. देक्पीम् MBH. 1,153. R. 3,35,78. Ragh. 10,52. Kumaras. 3,76. pl. दार्भिस् Mâlav. 77. दे 1: यु Buág. P. 1,15, 16. am Anf. eines comp.: दी-बांक्वाणि Çat. Br. 8,3,4,4. 4,3,10. दार्निकर्तन R. 3,74,32. दारान्दालन PRAB. 40, 6, v. 1. दाःसङ्ख्यम्त् tausend Arme tragend, — habend, Bein. von Arguna Kartavirja H. 702. AK. und H. geben das Geschlecht des Wortes nicht an; beim Schol. zu P. 6,1,63, bei Uggvat. und bei Vor. 3,151 wird es als m. declinirt. Wir können für das m. nur eine Stelle anfuhren: नुनमस्मिद्विनाशाय विधिना देा: प्रसारित: R. 6,1,3. -2) der Theil eines Bogens, welcher seinen Sinus (राज्या) bestimmt, Son-JAS. 3, 10; vgl. वाङ्क, भृज्ञ. — Vgl. दे।पन्.

दास्य m. 1) Diener. — 2) Dienst. — 3) Spieler. — 4) Spiel Thik. 3. 2,5. — In der ersten Bed. offenbar देास् + स्य; vgl. पार्श्वस्य. Die Bedeutungen Spiel und Dienst finden wir auch bei देवन vereinigt.

राँह (von 1. दुक्) m. 1) Melkung, sowohl die Handlung als das Ergebniss des Melkens (Milch u. s. w.): देव्हिन गाम्पं शित R.V. 10, 42, 2. पर्जन्या धारा महत उँधी म्रस्य युज्ञः पर्या दानिणा देविं। म्र-स्य 🛦 ४. ४. १. १. १. १२. वे ४स्या देव्हिमुपासते ५,17,17. पञ्च ट्युप्टीर्नु पञ्च देहि: ४,९,15. यज्ञस्य देहि। वितेतः प्रुत्रा vs. ४,62. मम् वा रुषा । देहि। एव युष्मार्कम् TBn. 1,1,10,2. 2,2,9,9. यो वै मून्तीयै देाकुं वेर्द इक् एवै-नाम् TS. 1,6,41,2. ÇAT. BR. 1,5,2,20. 4,2,4,21. लोव्हित े Kâtj. Ça. 25, 2,2. सायंदोरुमाव्हत्य प्रातर्देश्चं श्रपपिता 4,2,38. ८३गू. 10,15,7. ॰स्यान Катл. Çn. 25,6,3. Аст. Свил. 1,24. द्वाधदेशका (गी) Катнор. 1,3. द्वाध उस्मै वाग्देाकुं या वाचा देाकुः Кыльь Up. 1,3,7. 13,4. — म्राश्चर्या गवा देा-क्री अगोपेन P. 2,2,14, Sch. Kumaras. 1, 2. Rage. 2,23. 17, 19. पृयुना चा-पि वैन्येन भूमेर्देक्ष्रवर्तनम् VAIU-P. in Verz. d. Oxf. H. 49,a,4. मधुरेक्षि दुकेंद्राष्ट्रं भ्रमरा इव पार्पम् MBu.12,3305. कास्पराक्षा einen messingenen Milchkübel Milch auf ein Mal gebend (गा) ३५।७. गावा ऽत्रमनस्गरीकाः statt der Milch Blut habend Bulg. P. 3,17, 13. भुङ्क विभवानिजयमें दी-ক্ৰি aus der eigenen Tugend gemolken, erlangt 23, 8. das Melken so v. a. Vortheilzichen aus Daçak. in Benf. Chr. 192, 19. मनसी देविह: N. eines Saman Ind. St. 3,220. Vgl. Aleie. - 2) Melkkübel Çabdak. im ÇKDn. Buåg. P. 4, 18, 27. — Vgl. 玩 °.

ैं उक्तिकाम (देवरू 🛨 काम) adj. begierig sich melken zu lassen: एमा र्ग्र-रमन्नाशियो देन्हिकामाः TS. 1,7,4,3. म्राशियो वै देन्हिकामा यज्ञमानम्पति-छत्ते Kith. 32,3.

देक्ति (देक् + ज) n. Milch (sich aus der Melkung ergebend) Çabdâk-THAK. im ÇKDR.

रोक्राउका f. ein best. Pràkrit-Metrum, = राह्य vulg. (- - - - - - -

देन्हिद (entstanden aus दैन्हिद, दैन्हिद) m. n. Тык. 3,5,11. das Gelüste schwangerer Frauen nach bestimmten Dingen; bisweilen auch Bez.